

Tidsskriftet
DEN NORSKE LEGEFORENING

Vil utdanne flere endokrinologer

AKTUELT I FORENINGEN

ELLEN JUUL ANDERSEN

E-post: ellen.juul.andersen@legeforeningen.no
Samfunnspolitisk avdeling

– Det er en fallitterklæring at mange fylker i Norge nesten ikke har endokrinologer.

TRENGER FLERE ENDOKRINOLOGER: Professor Eystein Husebye leder Norsk endokrinologisk forening. Han ønsker flere kollegaer i spesialiteten. Foto: Ingvild Festervoll Melien

Det sier Eystein Husebye, professor ved Universitetet i Bergen og leder i Norsk endokrinologisk forening.

Han påpeker at selv om det på papiret er mange spesialister i endokrinologi, eller læren om hormonsykdommer, er det flere som ikke jobber aktivt som klinikere.

– Det er en fallitterklæring at mange fylker i Norge nesten ikke har endokrinologer. For eksempel står Nordland uten endokrinolog, mens Sogn og Fjordane har én, så spesialistkompetansen er svært ulikt fordelt, sier Husebye.

Faglige retningslinjer

– Norsk endokrinologisk forening er opptatt av faglige retningslinjer, spesialistutdanning og videreutdanning av medlemmene, forteller Husebye. Målet er å få utdannet flere endokrinologer, slik at pasienter over hele landet kan tilbys en best mulig behandling.

– Dermed behøver vi flere utdanningsstillinger. Antall pasienter med diabetes er økende, både type 1 og type 2, og tilbakemeldingene fra kollegaer i felten er at vi er for få og må prioritere for hardt. Når selv større avdelinger sliter med nært forestående generasjonsskifter uten tilstrekkelig med folk til å ta over, vil det ta tid å utdanne mange nok, sier han.

Foreningen har de siste årene også viet mye tid til å utarbeide faglige retningslinjer. Disse er samlet i *Nasjonale Veileder i Endokrinologi*.

– Den ble lansert første gang i 2016 og er tilgjengelig på appen MyMedicalBooks og er svært mye brukt av både yngre og eldre kollegaer. Arbeidet med veilederen ledes av overlege Anders P. Jørgensen og Kirarash Tazmini ved Oslo universitetssykehus, men involverer fagmiljøet bredt i skriving og oppdatering.

Forskningsrettet miljø

– Spesialist- og videreutdanning er også et stort saksområde for foreningen, poengterer Husebye. De arrangerer årlig spesialistkurs sammen med den svenske foreningen og er også engasjert i utarbeidelsen av den europeiske spesialisteksamen.

– Dernest deltar vi i Norge aktivt i den europeiske foreningen med videreutdanning og faglige retningslinjer.

– *Du har selv en omfattende liste av publikasjoner, er det endokrinologiske miljøet i Norge svært forskningsrettet?*

– Ja, det vil jeg si. Sett i relasjon til miljøets størrelse er forskning en stor del av virksomheten. Fordelen med å være et lite miljø er at alle kjenner alle, noe som gjør det lett å samarbeide regionalt og nasjonalt. Eksempler på dette er samarbeidet rundt Nasjonalt register for organspesifikke autoimmune sykdommer og Norsk diabetesregister for voksne. Alle universitetssykehusene har sterke forskningsmiljøer innen endokrinologi, noe som er viktig for rekrutteringen til faget, sier Husebye.

Han har selv hatt tre lengre opphold på Weizmann Institute of Science i Israel, hvor han har arbeidet med dyremodeller av autoimmune endokrine sykdommer. Husebye besøkte også flere av de større endokrine avdelingene, blant annet Hadassah-sykehuset i Jerusalem.

– Inntrykket er at utredning og behandling er veldig likt Norge, men at arbeidsbelastningen og kravene kanskje er høyere enn hos oss, sier Husebye. Han legger til at israelerne vurderte å bruke den europeiske spesialisteksamen som i Norge er obligatorisk, men ombestemte seg da de mente den var for enkel.

Ønsker mer tid til pasienten

På spørsmål om hva som er de største utfordringene innen endokrinologien, svarer Husebye at det for tiden er rekruttering, og å sørge for at erfarne klinikere ikke forsvinner til administrative stillinger. Han trekker frem den daglige utfordringen med at legene bruker alt for mye tid bak pc-skjermen i stedet for med pasienten.

Jeg ønsker meg en organisering av arbeidet der legen få mer tid til rent pasientarbeid. Men dette er en felles utfordring for alle spesialiteter, sier han.

Husebye understreker at han har svært mange dyktige kollegaer under utdanning.

– De fleste av disse er kvinner, så det hadde vært hyggelig med noen flere menn også, sier han med et smil.

– *Hva er det beste med faget endokrinologi?*

– Variasjonen, kompleksiteten og kombinasjonen av klinikk og basalfag er det jeg synes er fascinerende å jobbe med – og så er det tilfredsstillende at vi ofte kan hjelpe mennesker med behandlingen vi gir, avslutter Husebye.

Publisert: 25. februar 2019. Tidsskr Nor Legeforen. DOI:

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no